Dosarul nr. 21r-2288/23 Judecătoria Orhei sediul Central

Judecător: Caragia Veaceslav

D E C I Z I E

În numele Legii

15 ianuarie 2024 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată Teleucă Stelian

Judecători Anton Marina și Robu Oxana

examinând în ședința de judecată, fără prezența părților, *recursul directorului Penitenciarului nr. 18 Brănești,* ***** declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 16 august 2023, prin care a fost admisă plângerea depusă de avocatul *****, în interesele condamnatului *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva administrației instituției penitenciare, Penitenciarul nr.13 Chișinău și *****, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Procedura de citare fiind îndeplinită

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. La 02 mai 2023, avocatul *****, în interesele condamnatului *****, a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

2. Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 16 august 2023, a fost admisă plângerea depusă de avocatul *****, în interesele condamnatului *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva administrației instituției penitenciare, Penitenciarul nr.13 Chișinău și *****, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

S-a constatat faptul că, condamnatul *****, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și *****, perioada continuă de la 14.09.2020 până în prezent, 16.08.2023, pe o perioadă totală de 1066 zile, din care 141 (una sută patruzeci și unu) zile, perioada de la 14.09.2020 până la 02.02.2021, în

calitate de prevenit, și 925 (nouă sute douăzeci și cinci) zile, perioada de la 02.02.2021 până în prezent, 16.08.2023, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art.385 alin.(5) CPP, s-a redus pedeapsa condamnatului *****, născut la *****, cu 141 (una sută patruzeci și unu) zile, pentru perioada de 141 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului *****, născut la *****, cu 92 (nouăzeci și două) zile, pentru perioada de 925 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție Penitenciarul nr. 13 Chișinău și în *****, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În total, în condițiile art.385 alin.(5) și art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului *****, născut la *****, cu 233 (două sute treizeci și trei) zile.

În privința perioadei de 5 (cinci) zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (4) CPP (din perioada de 925 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), instanța de judecată a considerat oportun compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul condamnatului *****, născut la *****, a sumei de bani în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei, și anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

3. *Nefiind de acord cu încheierea dată, cerere de recurs a declarat directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești, *****,* prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 16 august 2023 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care plângerea condamnatului să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

4. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând motivele recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal consideră justificată respingerea recursului cu menținerea încheierii contestate, pentru considerentele care urmează a fi expuse mai jos.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Analizând normele de drept aplicabile cazului, instanța stabilește, că potrivit prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 17^1) Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

Potrivit art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art.266 și 267 Cod de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)-9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

Potrivit art. 473^2 Cod de procedură penală, (1) Plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat. (2) Plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea. (3) Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. (4) În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, în privința

perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. (5) Plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.

În conformitate cu prevederile art. 473^3 Cod de procedură penală, (1) Plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului și, după caz, a avocatului acestuia și a reprezentantului administrației instituției penitenciare. (2) Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare. (3) Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plângere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare. (4) Termenul maxim de examinare a plângerii referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului este de 3 luni.

Potrivit prevederilor art. 473^4 Cod de procedură penală, (1) La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. (2) La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate. (3) În urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. (4) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. (5) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în

favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, precum și a costurilor și cheltuielilor aferente. (6) În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), prevenții sunt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin.(5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă. (7) Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin.(4) și (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăției organului care pune în executare sentința sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. (8) Dacă nu se constată încălcări ale prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul executării pedepsei sau al detenției preventive, instanța de judecată dispune respingerea plângerii. (9) Încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 10 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare.

6. În speță este întemeiat a se reține că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2021 inculpatul ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei fiind calculat din 02.02.2021. În termenul ispășirii pedepsei fiind inclus termenul aflării sub arest de la 10.09.2020 până la 02.02.2021.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2022, apelul declarat de către avocatul ***** în numele inculpatului ***** a fost respins, ca nefondat. Apelurile declarate de către procuror și avocatul ***** în numele inculpatului ***** au fost admise, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. lit. b), d), e), f) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă cu 8 închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6.1. Totodată, din materialele cauzei urmează că, potrivit procesului verbal de reținere din 1009.2020, ***** a fost reținut de facto la 10.09.2020, ora 13:10.

Iar potrivit raportului instituției penitenciare nr. 2/3301 din 07.07.2023 urmează că începutul executării pedepsei condamnatului ***** *se consideră din 10.09.2020, iar sfârșitul executării pedepsei la 09.09.2028*, acesta fiind deținut în instituțiile penitenciare, după cum urmează: în Penitenciarul nr.13 Chișinău perioada de la 14.09.2020 până la 21.11.2022 și în ***** perioada de la 21.11.2022 - până în prezent.

Colegiul penal constată că, în plângerea înaintată, avocatul petentului ***** solicită reducerea termenului din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul art. 385 alin. (5), art. 473^2 -473^4 CPP, pentru aflarea lui ***** în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și *****, din anul 2020, până în prezent.

Însă, conform prevederilor art.473^2 alin.(5) CPP, plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție

În aceste condiții, termenul stabilit de legiuitor prin art. 473^2 alin. (5) CPP, se va calcula prin prisma faptului intrării în vigoare a Legii nr. 272, care se constatată a fi 01.01.2019.

Potrivit raportului nr. 2/3301 din 07.07.2023, prezentat de administrația instituției penitenciare nr.18 Brănești, urmează că condamnatul *****, acesta a fost deținut în instituțiile penitenciare, și anume, în Penitenciarul nr. 13 Chișinău perioada de la 14.09.2020 până la 21.11.2022 și în ***** perioada de la 21.11.2022 - până în prezent.

La caz se constată că, condamnatul ***** deținut în Penitenciarul 18 Brănești, a depus în instanța de judecată, plângere ce se referă la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 18 Brănești, care a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Orhei, sediul Central, la 02.05.2023.

Astfel, se stabilește că, plângerea condamnatului *****, a fost depusă pe parcursul detenției în condiții contrare art.3 CEDO, iar în asemenea împrejurări, cu trimitere la faptul că art. 473^2 -4734 CPP, au fost introduse prin Legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019, se constată că, prevederile art. 473^2 alin. (5) CPP, au fost respectate pe deplin, astfel, se apreciază depunerea plângerii, ca fiind în termenul prevăzut de lege.

7. Totodată, la caz urmează a se reține că, în plângerea înaintată de condamnatul ***** se solicită aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5), art.473^2 - 473^2 CPP, cu reducerea termenului general din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în partea ce ține de condițiile de detenție, în calitate de prevenit și respectiv condamnat, din Penitenciarul nr.13 Chișinău și *****, pentru perioada continuă, de la 14.09.2020 până în prezent, 16.08.2023, invocându-se că, celulele erau supraaglomerate, în celule erau condiții igienice și sanitare rele, iar prin cumularea perioadelor expuse supra, se stabilește că, condamnatul *****, s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și ***** o perioadă totală de 1066 zile.

8. Astfel, în partea ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

din Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și *****, privind supraaglomerarea, Colegiul reține că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, la punctul 464, se stipulează că ”Fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m.p., care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții”.

Cu referire la acest aspect, se reține că în Raportul anual pentru anul 2017 și 2018 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane și Degradante, în care a fost subliniat că, starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, și ținând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puțin 4 m2 de spațiu locativ per deținut și de a revizui, în consecință, capacitatea oficială a instituțiilor penitenciare. Spațiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

9. Totodată, Colegiu denotă că la aprecierea încălcării art. 3 CEDO nu pot fi luate în considerație doar criteriile principale cum ar fi: suprafața ce revine fiecărui deținut, condiții sanitare, dar și sistemul de canalizație, cantitatea și calitatea hranei, accesul la servici medicale, accesul permanent la apă pentru respectarea igienei personale, existența lingeriei de pat, a hainelor, care în general în sistemul penitenciar din RM nu ating un prag minim de suficiență, iar reieșind din situația descrisă în rapoartele prezentate, este evident că cel puțin sub aspectul detenției în condiții de supraaglomerare, accesul la apă potabilă, la duș, față de condamnat nu a fost respectată pe perioada de detenție.

Contrar recomandărilor pre citate, studiind rapoartele prezentate de către administrația instituției penitenciare *****, Colegiul consideră că instanța de fond just a stabilit că, s-a prezentat o informație generală cu privire la suprafața ce revine unui deținut în celulele în care a fost deținut *****, din care reiese suprafața de sub limita minimă de 4 m2, per deținut, nefiind probată și respectarea condițiilor referitor la accesul la lumina de zi, indicându-se că iluminarea este asigurată atât natural prin intermediul geamurilor cât și artificial prin intermediul instalațiilor electrice, că ventilarea era artificială, că deținuții sunt asigurați cu minimul necesar pentru trai, că deținuții zilnic sunt verificați de către personalul medical cu acordarea ajutorului medical ori de câte ori este nevoie sau la cerere, or sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare (art.473^3 alin. (2) din CPP), iar alegațiile reprezentatului Penitenciarului la aceste aspecte, sunt declarative și lipsite de suport probatoriu.

10. Cu referire la celelalte alegații ale condamnatului referitor la condițiile sanitare și igienice, sistemul de canalizație și aerisire, alimentația, accesul la apă

potabilă, Colegiu menționează că, probele anexate la raport nu combat argumentele petentului *****, iar ca urmare se consideră că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și *****, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

În susținerea temeiniciei plângerii depuse *****, se reține că, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și Penitenciarul nr. 18 Brănești, sunt într-o stare deplorabilă și sunt calificate ca condiții inumane și degradante.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit raportului privind vizita preventivă în *****, a Avocatului Poporului (Ombudsmanul), din 31.07.2019 aprobat la 05.08.2019, și raportul Consiliului pentru prevenirea torturii (CPT), din 11.02.2020, privind vizita de monitorizare la Penitenciarul nr.18, cu referire la condițiile de detenție, s-au reținut condiții precare de detenție, și anume suprapopularea penitenciarului, condiții deplorabile din boxa pentru refuzul de hrană, și lipsa personalului medical specializat în instituția penitenciară.

11. La caz Colegiu reține că potrivit materialelor cauzei, condamnatul ***** s-a aflat în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și Penitenciarul nr. 18 Brănești în condiții precare de detenție, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, urmează să beneficieze de reducere pentru fiecare zi de detenție, în condiții precare în această instituție penitenciară, în calitate de prevenit și condamnat, pe un termen total de 1066 zile.

Se reiterează că, arestarea preventivă, ca măsură preventivă, poate fi aplicată și prelungită doar în cadrul urmăririi penale și a judecării fondului cauzei penale, și doar până la pronunțarea unei sentințe (sau decizii) de condamnare a persoanei la pedeapsa reală cu închisoarea, adică cu executare în Penitenciare.

Subsecvent, se reține că, potrivit procesului-verbal de reținere din 10.09.2020, ***** a fost reținut de facto la 10.09.2020, ora 13:30, iar conform sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2021, în termenul ispășirii pedepsei s-a inclus termenul aflării sub arest de la 10.09.2020 până la 02.02.2021.

Iar potrivit raportului nr.2/3301 din 07.07.2023, prezentat de administrația instituției penitenciare nr.18 Brănești, reiese că, *****, pe perioada de la 14.09.2020 până la 02.02.2021, s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău.

Prin urmare potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2021, detenția lui *****, în Penitenciarul nr.13 Chișinău de la 14.09.2020 până la 02.02.2021, adică o perioadă totală de 141 zile, constituie

arestare preventivă și în cazul constatării condițiilor inumane și rele de detenție, reducerea termenului pedepsei se v-a face conform prevederilor art. 385 alin.(5) din Codul de procedură penală.

Astfel, din perioada totală de detenție de 1066 zile, a lui ***** în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO, perioada de 141 zile în Penitenciarul nr.13, ***** a avut calitatea de prevenit, iar perioada de 925 zile, calitatea de condamnat, adică detenția în Penitenciarul nr.13 Chișinău și în *****, pentru perioada de la 02.02.2021 până în prezent, 16.08.2023.

Colegiul reține că, reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală, poate avea loc doar pentru perioada deținerii persoanei în condiții precare de detenție în calitate de prevenit.

Or, potrivit art.385 alin.(5) și (6) din Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventive.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de fond argumentat a stabilit că termenul de pedeapsa în privința lui *****, pentru perioada detenției sale în Penitenciarul nr.13 Chișinău în calitate de prevenit pe un termen de 141 zile, pentru perioada de la 14.09.2020 până la 02.02.2021, conform prevederilor art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală, urmează a fi redus cu 141 zile.

Referitor la perioada de detenție în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO, a lui *****, în calitate de condamnat, în Penitenciarul nr.13 Chișinău și în *****, pentru perioada de la 02.02.2021 până la 16.08.2023, pe un termen total de 925 zile, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, Colegiul penal menționează că prima instanță argumentat a stabilit că acesta urmează să beneficieze de o reducere de 1 zile pentru fiecare 10 zile de detenție, astfel încât din termenul pedepsei stabilite lui *****, să se reducă cu 92 (nouăzeci și două) zile (conform formulei 920 zile x 1/10 = 92 zile), pentru perioada de aflare în condiții precare, iar cu privire la perioada rămasă și anume de 5 (cinci) zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (4) CPP (din perioada de 925 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), instanța de judecată corect a considerat oportun a acorda condamnatului suma de 250 (două sute cincizeci) lei, și anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție.

Instanța de recurs consideră că, reducerea stabilită este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate.

13. În atare circumstanțe Colegiul Penal reține că, judecătorul de instrucție a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO *Garcia Ruis versus Spania).*

De asemenea, Colegiul Penal reține că recursurile înaintate nu conțin nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 Cod de procedură penală pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicată doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate ne fiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a acestora ca fiind nefondate, cu menținerea încheierii în cauză.

14. Conducându-se de prevederile art. 447-449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat *recursul directorului Penitenciarului nr. 18 Brăneşti,* ***** și menține fără modificări încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 16 august 2023, prin care a fost admisă plângerea depusă de avocatul *****, în interesele condamnatului *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva administrației instituției penitenciare, Penitenciarul nr.13 Chișinău și *****, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței Teleucă Stelian

Judecător Robu Oxana

Judecător Anton Marina